

have en saa lille Skatteenhed som 50 Kr. at operere med. Der vil nemlig i saa Fald fremkomme mange kedelige Brøker, som enten maa afrundes opad eller bortkastes, men herved vanskeliggøres Afstemningen af Skattens Udregning. Paa den anden Side er der beregnet Skat af fulde 800 Kr., og det forudsættes, at der ligeledes beregnes Skat af fulde 600 og 700 Kr., henholdsvis paa Landet og i Købstæderne. Herved opvejes rigeligt Tabet af Skat ved at forhøje Skatteenheden fra 50 til 100 Kr. Skal der fradrages fulde 8, 7 og 600 Kr., bliver Fradraget faktisk større, eftersom der i saa Fald udkræves en Indtægt af henholdsvis mindst 850, 750 og 650 Kr. for at blive skattepligtig. Det maa her bemærkes, at alle Smaafolk, der have Børn, og for hvem Skatten derfor vilde kunne blive følelig, jo slippe for Skat, naar Indtægten ikke er større, end at den kan dække det skattefrie Minimum + Fradraget for Børn. Ugifte Mennesker og barnløse Ægtefolk maa vel nok kunne svare en ringe Skat af de nævnte Minimumsindtægter.

Med Hensyn til Udfindelsen af den skattepligtige Indtægt er der som nævnt i begge Beregninger gaaet ud fra den ved Skatteligningen i Kjøbenhavn for Skatteaaret 1901—02 udfundne Indtægt, men til denne er lagt dels Efterbetalinger, der ere gjorte i Aarets Løb, dels 100 Kr. for hveranden Skatteyder. Jeg har forudsat, at Halvdelen af Skatteyderne have en Gennemsnitsindtægt, der er 100 Kr. højere end den, de ere opførte for i Skatteligningen. Da Indtægterne i Kjøbenhavn afrundes til Beløb, der ere delelige med 200 Kr., vil der af den virkelige Indtægt kunne bortfalde 199 Kr. 99 Ø., hvis Indtægten overstiger det skattepligtige Multiplum med et saadant Beløb. Naar man reducerer det Antal Skatteydere, der antages at have 100 Kr. mere end det Beløb, hvoraf Indkomstskat er beregnet, til Halvdelen, regner man neppe for meget. Der er derhos for hveranden Skatteyder med Indtægt indtil 3,000 Kr. fradraget 250 Kr., idet jeg er gaaet ud fra, at Halvdelen af Skatteyderne ere Forsørgere med et gennemsnitligt Børneantal af 2,0. — I Beregning II., hvor Lovforslagets Skala er benyttet, er selvfølgelig fradraget 800 Kr. paa hver Skatteydere Indtægt. Dels herved, dels ved Fradraget for Børn vil Skatteydernes Antal reduceres, for Lovforslagets Skala med 14,175 og for Rateskalaen med 11,221.

Som det vil ses, er Lovforslagets Skala beregnet til at ville udbringe for Kjøbenhavn ca. 2,052,000 Kr., medens Rateskalaen kun giver ca. 1,340,000 Kr.

Til fornævnte Beløb maa lægges, hvad Betalinger af Aktieselskaber og udenlands boende skattepligtiges Ansættelse antages at indbringe, men herom er det vanskeligt at have nogen Mening. Provenuet bliver dog neppe af nogen væsentlig Betydning, navnlig hvis indenlandske Aktieselskaber gaa fri. Dernæst maa fradrages de uundgaaelige Tab ved Dødsfald, Insolvens, Bortflytning og ved Skatteydere, der ikke kunne efterspores. Sættes Tabet af disse Aarsager til 6 pCt., reduceres de ovennævnte Beløb til henholdsvis 1,940,000 Kr. og 1,260,000 Kr. I Lovforslaget er Udbyttet af Formue- og Indtægtsskatten af Kjøbenhavn beregnet til 34,3 pCt. af Udbyttet for hele Landet. Herefter skulde Indkomstskatten i Forhold til ovenstaaende Resultater for Kjøbenhavn udbringe for hele Landets Vedkommende henholdsvis 5,656,000 Kr. og 3,674,000 Kr. Tillægges den kalkulerede Formeskat for hele Landet 2,500,000 Kr., bliver hele Formue- og Indtægtsskatten henholdsvis 8,156,000 Kr. og 6,174,000 Kr.

Indtægts- og Formueskatten for Kjøbenhavn alene kan, naar Formueskatten kalkuleres til ca. 800,000 Kr., anslaaes til i alt ca. 2 Mill. Kr. efter Rateskalaen og til 2,740,000 Kr. efter Lovforslagets Skala.

Det bemærkes, at der af Sundbyerne, som ikke ere indbefattede i Beregningerne, formentlig kan kalkuleres en skattepligtig Indtægt af ca. 3 Mill. Kr.

Kjøbenhavn, den 18. April 1902.

Ærbødigst

F. Jensen.

Til

Hr. Konferensraad, Borgmester Borup,
K. af Dbrg. og Dbmd. p. p.